

שבעים ב תל אביב

כבר בשעות הצהריים המוקדמות ידעו מאות משוטרי מרחבי השרון, כי את ערכי השבת הזה הם לא יכלו בחיק מישפחותיהם. חדר המיבצעים של המרחב הוכן מזה שבועיים לאפשרות של התפרעות

בפתח־תיקווה, נוסח כניש רמות. ימים אחדים קודם לכן אימו רכנים כי אם יישבר הסטטוס־קוו בעיר הם לא יוכלו לעצור בעד הזעם של צאנם החרדי. אל אנשי המודיעין במישרה החלו מגיעות שמועות על גיוס כללי,

שהכריזו הרבנים בישיבות בני־ברק וירושלים, ועל דיונים תכופים של מועצת השבת. המורכבת מרבנים וראשי־ישיבות בהם נשקלו אפשרויות המאבק נגד פתיחתו של קולנוע הי כל להקרנת סרט בערב־שבת.

סוף רע. הדתיים תלו תיקוות גדולות בעתירה שהגיש הרב הספרדי משה מלכה לבית־משפט השלום בעיר. אך השופט שלי טימן דחה את העתירה.

כאשר ניתן פסק־הדין, היה ברור כי יהיה שמח בפתח־תיקווה. כאשר יצאו המתדיינים מאולמו של השופט, פנה אברך אל המישפטן אברהם אורן, מראשי הפעילים החילוניים בעיר, ואמר לו: "הסוף שלך יהיה רע. אתה תגמור כמו יעקב לוינסקי".

אורן, שתמד לאורך כל הדרך בראשי־העירייה רב תבורי, ועזר לו במאבקו בלחצי החרדים, לא התרגש. מזה כשבועיים קיבל איומים טלפוניים והטרדות שונות, כיניהם איומים ברצח. **הס"ק ברחבה.** דקות מעטות אחרי פסק־הדין, כבר היו שוטרי שתי פלוגות של מישמר־הגבול בדרך לעיר. ראשי־העירייה ושני הרבנים הראשיים של העיר הוזמנו לפגישה

רחופה בחדרו של מפקד מרחבי־השרון של המישרה, ניצב־מישנה קלמן בורנשטיין. לא נסכול שום התגרויות או הפרות סדר, "הזהיר הקצין, "ואם הדתיים רוצים למחות על פגיעה בגשותיהם, שיבקשו רישיון להפגנה". הרבנים ביקשו בו במקום רישיון להפגנה, וקיבלו אותו.

בשעות הערב המוקדמות סגרה המישרה קטעים משניים מרחובותיה הראשיים של פתח־תיקווה, רחוב חיים עוזר ורחוב ההסתדרות, שבו נמצא קולנוע היכל. ברחבה שממול לקולנוע הוצבו גדרות־מתכת. כסמוך הוקם חפ"ק (חרר פיקוד קדמי) שממנו פיקדו על כוח המישרה הגדול מפקד מחוז המרכז של המישרה, ניצב גבי אמיר, וניצב־מישנה בורנשטיין.

ליד המחסומים הסתובבו כמאה שוטרי מישמר־הגבול כשבידיהם אלות עץ. על ראשיהם: קסדות עם מגיני־

מחסום גבול למעלה: שוטרי תוחם באי תתו את הגבול בין הדי משמאל: ילדה שראתה באירוע

הזדמנות להצטלם. גם בעלי הקולנוע שלום ביקשו לפתחו בערב שבת, אולם נרתעו מחשש שהרבנים ישללו את ההכשר מאולם־התחנות שבעלתום.